

det offentlige Fattigvæsen, ikke selv have Midler til at udrede Betalingen for Kur og Pleje paa et Hospital for sig eller sine, eller, hvis han skulde gøre dette, derved blive forarmet. Attesten herfor skal udstedes for Kjøbenhavns Vedkommende enten af vedkommende kommunale Distriktsforstander eller Kredsbestyrer i Kjøbenhavns Understøttelsesforening og for det øvrige Lands Vedkommende af vedkommende By- eller Sogneraad. Hører den paagældende under en offentlig Autoritet eller en offentlig Stiftelse, skal Attesten dog udstedes henholdsvis af en af hans foresatte, der kender hans økonomiske Forhold, eller af Stiftelsens Bestyrelse. Resolutionen af 20de Februar 1884 indeholder derhos Hjemmel for, at Hospitalets Direktion kan træffe nærmere Bestemmelse om, hvorledes den ommeldte Attest bliver at udstede, naar Patienter begæres indlagte af private Foreninger, hvis velgørende Formaal gaa i samme Retning som Hospitalets.

c. Patienternes Opholdssted, Forsørgelseskommune og sociale Stilling.

Efter Fundatsens Artikel 3 er Hospitalet oprettet for Kjøbenhavns Indvaanere, og det er efter de i Artiklen brugte vide Udtryk „som opholde sig i Borens Kongelige Residens-Stad Kjøbenhavn og der have nogen lovlig Haandtering og Virinde, hvad enten de ere Fremmede eller Indfødte“ tilstrækkelig til Indlæggelse paa Hospitalet, at vedkommende blot har Ophold sammesteds. Selv et rent midlertidigt Ophold (i noget Virinde) synes at maatte tilfredsstille den paagældende Forbring; men efter hvad der i øvrigt kan oplyses om Bestemmelsens Anvendelse i Praksis, har man dog krævet, at Opholdet skulde være af nogen Varighed. Det forlangtes altsaa ikke, at vedkommende skulde være født i Kjøbenhavn eller forsørgelsesberettiget sammesteds; endogaa fremmede satte i Modspørgning til indfødte, altsaa Ublændinge, kunne jo faa fri Kur paa Hospitalet, naar de blot opholdt sig i Kjøbenhavn. Derimod vare de, der ikke opholdt sig i Kjøbenhavn, altsaa udenbys, udelukkede fra Optagelse paa Hospitalet. Ved Plan af 27de September 1793, udstedt af Hospitalets Direktion ifølge Reskript til samme af 10de September s. A., tilledes det udenbys i de Tilfælde, at de trænge til betydelig kirurgisk Hjælp, at indtages i Hospitalet „naar fra Kjøbenhavns egne berettigede kan være Blads tilovers.“ Dette var for saa vidt en stor Indrømmelse til de udenbys, men Indrømmelsen hjemlede dog ikke disse fri Kur paa Hospitalet, tværtimod blev denne Udgang for udenbys til Hospitalet kun aabnet dem mod en Betaling, der fastsattes betydelig højere end Betalingen for indenbys. Først ved lgl. Resolution af 3die September 1870, der maa antages at være udvirket særlig paa Foranledning af derom udtalte Ønsker i Rigsdagens Folketing, fik udenbys Udgang til Hospitalet uden Betaling. Udgangen var betinget af, at de led af større Onder, der trænge til en særegen videnskabelig Hospitalsbehandling, og at de vare ubemidlede uden dog at være berettigede til at fordre Fattigunderstøttelse. — De nugældende Regler saavel for indenbys som for udenbys Patienters Modtagelse paa Hospitalet til fri Kur og Pleje findes i lgl. Resolution af 11te Juni 1875.

Ved Resolutionens Post 5 bestemmes, at Ublændinge, hvad enten de have midlertidigt eller fast Ophold her, ikke kunne optages paa Friplads, saa længe de ej have erhvervet fast Forsørgelsesret i en dansk Kommune. Der fordras altsaa nu saavel af indenbys som af udenbys Patienter, at de skulle være forsørgelsesberettigede etsteds her i Landet, hvad der efter § 23 i Lov af 9de April 1891 om det offentlige Fattigvæsen betyder, at de skulle have dansk Indfødsret, hvilket, som tidligere anført, ikke krævedes efter Fundatsen.

For indenbys Patienter fastsætter Post 8 derhos, at de skulle have fast Ophold her i Staden.

For udenbys Patienter blev endelig Reglen i den lgl. Resolution af 3die September 1870 om Bestaffenheden af den Sygdom, hvorefter de skulle lide, uforandret, jfr. Post 3 i den lgl. Resolution af 11te Juni 1875, men med Henhyn til den Grad af Trang, der udfordres til Optagelse paa Hospitalet, fastsættes den samme Bestemmelse som for indenbys, jfr. foran. Den sidst citerede lgl. Resolution omtaler ikke nogen Begrænsning i Antallet af de udenbys, som kunne optages til fri Kur paa Hospitalet, naar de ellers opfyldte Betingelserne herfor, uden hvad der følger af Post 1 i samme Resolution. En Begrænsning i disses Antal er imid-